

בין סיני לירושלים

כב ניסן 7 לעומר שבוע אחד	כא ניסן שביעי פסח 6 לעומר					טז ניסן 1 לעומר	טו ניסן פסח חג ראשון
כט ניסן 14 לעומר 2 שבועות							
ו' אייר 21 לעומר 3 שבועות	ה' באייר יום העצמאות 20 לעומר						
יג אייר 28 לעומר 4 שבועות							
כ אייר 35 לעומר 5 שבועות		יח אייר ל"ג בעומר 33				יד אייר פסח שני לעומר 29	
כז אייר 42 לעומר 6 שבועות							
ה' סיון 49 לעומר 7 שבועות.						כח אייר ירושלים לעומר 43	
						ו סיון שבועות 50	

במדבר רבה (וילנא) פרשת במדבר פרשה א

כל מי שאינו עושה עצמו כמדבר הפקר אינו יכול לקנות את החכמה והתורה לכך נאמר במדבר סיני.

ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק בראשית, וירא, במדבר קומץ המנחה ח"א.

ונקרא מדבר סיני שעל ידי ההפקרות שעזבו הכל מפני חשק התורה שהפקירו כל עניני העולם ונעשו הפקר כמדבר שכל זמן שקשור לצרכי העולם אי אפשר שלימות המעשים. והתורה נתנה במדבר שמרמז שאין התורה מתיימת אלא במי שמששים עצמו הפקר כמדבר כמו שאמרו (במדבר רבה א', ז) כל מי שאינו עושה עצמו הפקר כמדבר אינו יכול לקנות את החכמה ואת התורה.

מכילתא דרבי ישמעאל בשלח - מסכתא דזויה פתיחתא

לא הביאן הקדוש ברוך הוא דרך פשוטה לארץ ישראל אלא דרך המדבר אמר הקב"ה אם אני מביא עכשיו את ישראל לארץ מיד מחזיקים אדם בשדהו ואדם בכרמו והם בטלים מן התורה אלא אקיפם במדבר ארבעים שנה שיהיו אוכלין מן ושותין מי הבאר והתורה נבללת בגופן מכאן היה ר' שמעון בן יוחאי אומר לא ניתנה התורה לדרוש אלא לאוכלי המן.

יהושע פרק ה

(יב) וישבת המן ממחרת באקלם מעבור הארץ ולא הנה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ פנען בשנה ההיא:

ירמיהו ב - זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך לכתף אחרי במדבר בארץ לא זרועה.
מלכים א ד - יהודה וישראל רבים כחול אשר על היים לרב אכלים ושתיים ושמהים.

אורות עמ' קד

בראשית מטעו של העם הזה... נתגלתה השאיפה להקים צבור אנושי גדול אשר "ישמור את דרך ד' לעשות צדקה ומשפט". זוהי השאיפה, שבאה... להוציא את האנושיות מתחת סבל נורא של צרות רוחניות וחמריות להביאנה לחיי חופש מלאי הוד ועדן... ולהצליח בזה את כל האדם כלו. למלואה של שאיפה זו צריך דוקא, שצבור זה יהיה בעל מדינה פוליטית וסוציאלית וכסא ממלכה לאומית, ברום התרבות האנושית, "עם חכם ונבון וגוי גדול"... למען דעת, שלא רק יחידים חכמים מצוינים, חסידים ונזירים ואנשי קדש, חיים באור האידיאה האלוהית, כי גם עמים שלמים, מתוקנים ומשוכללים בכל תקוני התרבות והישוב המדיני; עמים שלמים, הכוללים בתוכם את כל השדרות האנושיות השונות, מן רום האינטליגנציה האמנותית, הפרושית, המשכלת והקדושה, עד המערכות הרחבות, הסוציאליות, הפוליטיות והאקנומיות, ועד הפרולטריון לכל פלגותיו, אפילו היותר נמוך ומגושם.

במדבר כ

ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום נרע ותאנה נגפן ורמון ומים אין לשותות:

רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ז הלכה ז

אף על פי שהמקדש היום חרב בעוונותינו חייב אדם במוראו כמו שהיה נוהג בו בבניינו, לא יכנס אלא למקום שמותר להכנס לשם ולא ישב בעזרה ולא יקל ראשו כנגד שער המזרח שנאמר את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, מה שמירת שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם שאע"פ שחרב בקדושתו עומד.

מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ה

ומפני מה לא ניתנה תורה בארץ ישראל, שלא ליתן פתחון פה לאומות העולם לומר, לפי שנתנה תורה בארצו לפיכך לא קבלנו עלינו. - דבר אחר, שלא להטיל מחלוקת בין השבטים, שלא יהא זה אומר בארצי נתנה תורה, וזה אומר בארצי נתנה תורה, לפיכך נתנה תורה במדבר, דימוס פרהסיא, במקום הפקר. - בשלשה דברים ניתנה תורה, במדבר ובאש ובמים, לומר לך, מה אלו חנם לכל באי העולם, כך דברי תורה חנם לכל באי העולם.

עולת ראיה ח"א עמודים רלג-רלד

והנצח, "זו ירושלים. וההוד, זו ביהמ"ק" (שם).

...העז הלאומי של המלוכה מקושר עם ירושלים, ששם יש בו כסאות לבית דוד. החוסן הלאומי הישראלי פגש בדרכו מכשולים רבים, ועוד הוא עלול לפגש, וכולם ינצח בעז ד' ויעמד לנצח. נבדל מזה הוא רוח ד' אשר על ישראל, שהוא עתיד להיות לאור עולם, בו אין תכונת הפגישה של התנגשות להתפשט בכחו, כי לא נצטוינו לשאת חרב ומלחמה ולקרא בשם ד' לעמים לא ידעוהו, כי אם כאשר יגדל שם ישראל, ועמים רבים יראו את ההוד והתפארת הקדושה, ושלוש העולמים הנמשך מהוד דעות נשגבות כאלה, שבהם רפודה קדושתן של ישראל, בלא פגישה של התנגשות, ובלא התגברות, ירוצו לבקש את ד' אלהי ישראל. א"כ ב"המ"ק, מקום האורה, לא בנצח יתגבר, לא בהוראת נצוח, המורה התגברות של פגישה על ההתנגדות, כ"א בהוד הנתון עליו, ברוח החן והקדושה, לפניו יכרעו איים, ועמים רבים יבקשו פני ד' בהר ציון, ע"פ תביעה הבאה מהכרה פנימית מצדם, שזהו ערך פעולת ההוד, כהוד מלכות הנתון על מלך רב צדק ואביר חכמה, שמאהבה ורוממות נפש ירוצו הכל להכנס תחת דגלו.